

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

11. ledna 2024*

„Kasační opravný prostředek – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie – Nařízení (ES) č. 1073/1999 – Vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) – Externí vyšetřování OLAF – Příklad ‚Eurostat‘ – Předání informací vnitrostátním soudním orgánům ze strany OLAF o skutečnostech, které by mohly vést k trestnímu stíhání, před skončením vyšetřování – Podání trestního oznámení Evropskou komisí před skončením vyšetřování OLAF – Vnitrostátní trestní řízení – Definitivní zastavení vyšetřování – Pojem ‚dostatečně závažné porušení‘ normy unijního práva, přiznávající práva jednotlivcům – Nemajetková a majetková újma, kterou měli navrhovatelé utrpět – Žaloba na náhradu újmy“

Ve věci C-363/22 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 6. června 2022,

Planistat Europe SARL, se sídlem v Paříži (Francie),

Hervé-Patrick Charlot, s bydlištěm v Paříži,

zástupci: F. Martin Laprade, avocat,

navrhovatelé,

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zástupci: J. Baquero Cruz a F. Blanc, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: E. Regan, předseda senátu, Z. Csehi, M. Ilešič (zpravodaj), I. Jarukaitis a D. Gratsias, soudci,

generální advokátka: L. Medina,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 13. července 2023,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Projednávaným kasačním opravným prostředkem se společnost Planistat Europe SARL a pan Hervé-Patrick Charlot domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 6. dubna 2022, Planistat Europe a Charlot v. Komise, (T-735/20, EU:T:2022:220, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl žalobu navrhovatelů na náhradu zaprvé nemajetkové újmy, kterou měl H.-P. Charlot utrpět tím, že Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) předal vnitrostátním orgánům informace o skutcích s možnou trestněprávní kvalifikací, a tím, že Evropská komise podala k uvedeným orgánům trestní oznámení, a zadruhé majetkové újmy, kterou měli navrhovatelé utrpět v důsledku ukončení smluv uzavřených mezi společností Planistat Europe a Komisí.

I. Právní rámec

- 2 Body 1, 5, 10 a 13 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. 1999, L 136, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91), použitelné *ratione temporis* na projednávanou věc, uváděly:

„(1) vzhledem k tomu, že orgány a členské státy přikládají velký význam ochraně finančních zájmů [Evropských s]polečenství a boji proti podvodům a jakékoli jiné nedovolené činnosti poškozující finanční zájmy Společenství; [...]

[...]

(5) vzhledem k tomu, že působnost [OLAF], jak byla stanovena Komisí, se týká kromě ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Společenství před nedovoleným jednáním, které by mohlo vést k správnímu nebo trestnímu stíhání;

[...]

(10) vzhledem k tomu, že tato vyšetřování musí být prováděna v souladu se Smlouvou, a zejména s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství, a při dodržování služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství [...], jakož i při plném dodržování lidských práv a základních svobod, zejména zásady spravedlnosti, práva osob na vyjádření se ke skutečnostem, které se jich týkají, a zásady, že závěry vyšetřování mohou být založeny pouze na skutečnostech s důkazní hodnotou; že orgány, subjekty, úřady a agentury musí za tímto účelem stanovit podmínky, za kterých jsou tato vnitřní vyšetřování prováděna; že v důsledku toho by [tyto] pracovní řády měly být změněny tak, aby v nich byla stanovena práva a povinnosti úředníků a ostatních zaměstnanců, pokud jde o vnitřní vyšetřování;

[...]

(13) vzhledem k tomu, že příslušným vnitrostátním orgánům nebo popřípadě orgánům, subjektům, úřadům a agenturám přísluší rozhodovat, jaká opatření by měla být učiněna při vyšetřování na základě zprávy vypracované [OLAF]; že by však ředitel [OLAF] měl mít povinnost postoupit přímo soudním orgánům dotčeného členského státu informace, které [OLAF] získá při vnitřním vyšetřování skutečností, které by mohly vést k trestnímu stíhání.“

3 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Správní vyšetřování“, stanovil:

„Ve smyslu tohoto nařízení se ‚správním vyšetřováním‘ [...] rozumějí všechny inspekce, kontroly a jiná opatření prováděná zaměstnanci [OLAF] při výkonu jejich funkcí podle článků 3 a 4, za účelem dosažení cílů uvedených v článku 1 a případně označení kontrolovaných činností za nedovolené. Těmito vyšetřováními nejsou dotčeny pravomoci členských států zahájit trestní stíhání.“

4 Článek 8 uvedeného nařízení, nadepsaný „Důvěrnost a ochrana údajů“, stanovil:

„1. Informace získané v rámci vnějšího vyšetřování v jakékoli formě jsou chráněny podle předpisů, které se na tato vyšetřování vztahují.

2. Na informace sdělené nebo získané v rámci vnitřního vyšetřování v jakékoli formě se vztahuje služební tajemství a jsou chráněny podle předpisů použitelných pro orgány Evropských společenství.

Tyto informace nemohou být sděleny jiným osobám než těm, které se s nimi mají seznámit ze své funkce v rámci orgánů Evropských společenství nebo členských států, a nemohou být použity k jiným účelům než k boji proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti.

3. Ředitel zajistí, aby zaměstnanci [OLAF] a další osoby podléhající jeho pravomoci dodržovali právní předpisy Společenství a vnitrostátní právní předpisy týkající se ochrany osobních údajů, zejména směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů [(Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355)].

4. Ředitel [OLAF] a členové dozorčího výboru uvedeného v článku 11 zajistí, aby se používal tento článek a články 286 a 287 Smlouvy o ES.“

5 Článek 9 téhož nařízení, nadepsaný „Zpráva o vyšetřování a opatření přijatá po vyšetřování“, stanovil:

„1. Po skončení vyšetřování vypracuje [OLAF] pod vedením ředitele zprávu, která obsahuje především zjištěné skutečnosti, popřípadě finanční škody a závěry vyšetřování včetně doporučení ředitele [OLAF] k přijetí dalších opatření.

2. Tyto zprávy jsou vypracovány s ohledem na procesní požadavky stanovené právními předpisy dotyčného členského státu. Takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné. Vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou hodnotu jako tyto zprávy.

3. Zpráva vypracovaná po skončení vnějšího vyšetřování a jakýkoli jiný s ním související dokument jsou předány příslušným orgánům členských států v souladu s pravidly o vnějším vyšetřování.
4. Zpráva vypracovaná po skončení vnitřního vyšetřování a jakýkoli jiný s ním související dokument jsou předány dotčenému orgánu, subjektu, úřadu nebo agentuře. Orgán, subjekt, úřad nebo agentura musí vyvodit z vyšetřování důsledky, zejména disciplinární nebo právní, a uvědomit o nich ředitele [OLAF] ve lhůtě, kterou ředitel v závěrech své zprávy stanoví.“
- 6 Článek 10 nařízení č. 1073/1999, nadepsaný „Předávání informací úřadem [OLAF]“, stanovil:
- „1. Aniž jsou dotčeny články 8, 9 a 11 tohoto nařízení a nařízení [Rady] (Euratom, ES) č. 2185/96 [ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. 1996, L 292, s. 2; Zvl. vyd. 09/01, s. 303)], může [OLAF] kdykoli předat příslušným orgánům dotčených členských států informace získané při vnějším vyšetřování.
2. Aniž jsou dotčeny články 8, 9 a 11 tohoto nařízení, předá ředitel [OLAF] soudním orgánům dotčeného členského státu informace získané [OLAF] při vnitřním vyšetřování skutečností, které by mohly být předmětem trestního stíhání. S výhradou potřeb vyšetřování informuje ředitel současně dotčený členský stát.
3. Aniž jsou dotčeny články 8 a 9 tohoto nařízení, může [OLAF] kdykoli předat příslušnému orgán[u], subjektu, úřadu nebo agentuře informace získané při vnitřních vyšetřováních.“

II. Skutečnosti předcházející sporu

- 7 Skutečnosti předcházející sporu byly popsány Tribunálem v bodech 2 až 18 napadeného rozsudku a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následovně.
- 8 V průběhu roku 1996 Statistický úřad Evropských společenství (Eurostat) vytvořil síť prodejních míst statistických informací (*datashops*). Tyto *datashops* neměly v členských státech právní subjektivitu, jelikož byly v zásadě součástí vnitrostátních statistických úřadů, s výjimkou Belgie, Španělska a Lucemburska, kde byla jejich správa svěřena obchodním společnostem. Za tímto účelem byly mezi Eurostatem, Úřadem pro publikace Evropských společenství (OPOCE) a subjektem hostujícím *datashop* uzavřeny trojstranné dohody.
- 9 V letech 1996 až 1999 společnost Planistat Europe řízená H.-P. Charlotem využívala rámcové smlouvy uzavřené s Eurostatem ohledně poskytování různých služeb, které zahrnovaly mimo jiné poskytování zaměstnanců pro potřeby *datashops*.
- 10 Od 1. ledna 2000 byla společnosti Planistat Europe svěřena správa *datashops* v Bruselu (Belgie), Madridu (Španělsko) a Lucemburku (Lucembursko). Společnost Planistat Europe měla povinnost vyplácet Komisi celý obrát dosahovaný těmito třemi *datashops*.
- 11 Interní auditní služba Eurostatu vypracovala v září 1999 zprávu o nesrovnalostech ve správě *datashops* zajišťované společností Planistat Europe.

- 12 Dne 17. března 2000 předalo generální ředitelství Komise pro finanční kontrolu tuto zprávu úřadu OLAF.
- 13 Dne 18. března 2003 v návaznosti na vnitřní vyšetřování (IO/2000/4097), jehož předmětem byl přezkum podmínek pro uvedení do provozu sítě *datashops*, fakturační toky, používání finančních prostředků a případné zapojení úředníků Evropské unie, rozhodl OLAF o zahájení vnějšího vyšetřování OF/2002/0510 zaměřeného na společnost Planistat Europe.
- 14 Dne 19. března 2003 předal OLAF francouzským soudním orgánům informace týkající se skutků, které podle jeho názoru mohly dostat v rámci probíhajícího vyšetřování trestněprávní kvalifikaci (dále jen „sdělení ze dne 19. března 2003“). Na tomto základě zahájil dne 4. dubna 2003 státní zástupce v Paříži (Francie) u vyšetřujícího soudce tribunal de grande instance de Paris (soud prvního stupně v Paříži, Francie) soudní vyšetřování trestného činu podílnictví a účastenství na trestném činu zpronevěry.
- 15 Dne 16. května 2003 bylo toto předání informací zmíněno v tisku a předmětem písemných otázek, které evropští poslanci položili Komisi.
- 16 Komise a OLAF uveřejnily několik tiskových zpráv, z nichž pouze dvě zmiňovaly společnost Planistat Europe. Tisková zpráva Komise ze dne 9. července 2003 zmiňovala společnost Planistat Europe poprvé a ve zprávě ze dne 23. července 2003 Komise potvrdila svoje rozhodnutí ukončit smlouvy uzavřené se společností Planistat Europe.
- 17 Dne 10. července 2003 podala Komise u státního zástupce v Paříži trestní oznámení na neznámého pachatele s návrhem na náhradu újmy v adhezním řízení pro trestný čin zpronevěry a všechny další trestné činy, které lze spatřovat ve skutečnostech uvedených v trestním oznámení.
- 18 Dne 10. září 2003 byl H.-P. Charlot obviněn z trestného činu zpronevěry a z trestného činu účastenství na zpronevěře.
- 19 Dne 23. července 2003 Komise vypověděla dotčené smlouvy uzavřené se společností Planistat Europe.
- 20 Dne 25. září 2003 uzavřel OLAF jak vnitřní vyšetřování IO/2000/4097, tak vnější vyšetřování OF/2002/0510.
- 21 Dne 9. září 2013 vydal vyšetřující soudce tribunal de grande instance de Paris (soud prvního stupně v Paříži) vůči všem obviněným v trestním řízení zahájeném francouzskými soudními orgány usnesení o zastavení řízení, proti němuž podala Komise odvolání.
- 22 Rozsudkem ze dne 23. června 2014 zamítl cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži, Francie) toto odvolání Komise a potvrdil usnesení o zastavení řízení.
- 23 Rozsudkem ze dne 15. června 2016 zamítl Cour de cassation (Kasační soud, Francie) kasační opravný prostředek podaný Komisí proti tomuto rozsudku ze dne 23. června 2014, čímž soudní řízení definitivně ukončil.
- 24 Dne 10. září 2020 se navrhovatelé obrátili na Komisi s výzvou k zaplacení částky ve výši 11,6 miliónu eur z titulu náhrady újmy, údajně utrpěné zejména podáním trestního oznámení Komisí a uveřejnění tiskových zpráv k dané věci.

- 25 Dne 15. října 2020 zamítla Komise žádost navrhovatelů, když měla za to, že podmínky pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie nebyly naplněny.

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 26 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. prosince 2020 podali Planistat Europe a H.-P. Charlot žalobu na základě článku 268 SFEU na náhradu zaprvé nemajetkové újmy, kterou měl H.-P. Charlot utrpět tím, že OLAF předal vnitrostátním orgánům informace o skutcích s možnou trestněprávní kvalifikací, jakož i tím, že Komise podala k těmto orgánům trestní oznámení před tím, než bylo vyšetřování OLAF ukončeno, a zadruhé majetkové újmy, kterou měli navrhovatelé utrpět v důsledku ukončení smluv uzavřených mezi společností Planistat Europe a Komisí.
- 27 Na podporu této žaloby navrhovatelé tvrdili, že OLAF a Komise porušily povinnost jednat s náležitou péčí, zásady řádné správy a presumpce neviny, jakož i právo na obhajobu, jak jsou zakotveny v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Dovolávali se v podstatě existence pochybení OLAF a Komise, která spočívala zaprvé v tom, že OLAF a Komise předaly francouzským soudním orgánům informace týkající se skutků s možnou trestněprávní kvalifikací, a zadruhé v tom, že podaly trestní oznámení na neznámého pachatele, které vedlo k zahájení trestního řízení proti navrhovatelům, a na pokračování tohoto řízení neodůvodněně trvaly. Podle navrhovatelů byla tato pochybení, kterých se OLAF a Komise dopustily, v přímé příčinné souvislosti s nemajetkovou a majetkovou újmou, jejíž náhrady se domáhají.
- 28 Tribunál uvedenou žalobu zčásti odmítl jako nepřipustnou z důvodu pětileté promlčecí lhůty stanovené v článku 46 statutu Soudního dvora Evropské unie a zčásti ji zamítl jako neopodstatněnou.

IV. Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 29 V rámci kasačního opravného prostředku navrhovatelé navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím byla část žaloby navrhovatelů prohlášena za promlčenou a zamítnuta žaloba na určení mimosmluvní odpovědnosti Komise;
 - vyhověl návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni;
 - uložil Komisi, aby veřejně uznala, že se v jejich případě mylila, a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 30 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení.

V. Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 31 Nejprve je třeba připomenout, že podle čl. 169 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora musí návrhové žádání v kasačním opravném prostředku směřovat k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu obsaženého ve výroku tohoto rozhodnutí. Kromě toho podle čl. 170 odst. 1 tohoto jednacího řádu musí návrhové žádání v kasačním opravném prostředku směřovat k tomu, aby v případě, že bude kasační opravný prostředek prohlášen za opodstatněný, bylo úplně nebo částečně vyhověno návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, přičemž nelze vznést nové návrhové žádání.
- 32 Třetí bod návrhových žádání navrhovatelů, jímž usilují o uložení povinnosti Komisi veřejně uznat, že se v jejich případě mýlila, přitom nesměřuje ani ke zrušení rozhodnutí Tribunálu, ani k tomu, aby bylo vyhověno návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni, jelikož jak vyplývá z napadeného rozsudku a je potvrzeno zněním žaloby v prvním stupni, obsažené v prvostupňovém spisu předaném Soudnímu dvoru v souladu s čl. 167 odst. 2 jednacího řádu, navrhovatelé takový bod návrhových žádání nepředložili v prvním stupni. Z toho vyplývá, že třetí bod návrhových žádání navrhovatelů představuje nové návrhové žádání a musí být odmítnut jako nepřijatelný.
- 33 Ve zbývající části předkládají navrhovatelé na podporu kasačního opravného prostředku tři důvody kasačního opravného prostředku. V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, uplatněného primárně, Tribunálu vytýkají, že pochybil, když nesprávně vyložil škodnou událost zakládající tvrzené újmy. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku vzneseného podřídně navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení, pokud jde o vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie. V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že pochybil, když měl za to, že není nezbytné zkoumat skutečnou povahu tvrzené újmy a existenci příčinné souvislosti.

A. K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 34 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, který se dělí na dvě části, které se týkají nemajetkové újmy a majetkové újmy, navrhovatelé tvrdí, že Tribunál tím, že v bodě 36 napadeného rozsudku konstatoval, že Komisi vytýkají, že H.-P. Charlotovi způsobila nemajetkovou újmu tím, že jej obvinila v trestním řízení vedeném francouzskými soudními orgány, a majetkovou újmu tím, že ukončila všechny smlouvy uzavřené se společností Planistat Europe, zkreslil jejich argumentaci. Toto zkreslení vedlo Tribunál podle jejich názoru k nesprávnému vymezení pochybení, která představují škodnou událost zakládající újmy, jejichž náhrad se domáhají, což je vada, kterou je stížena celá analýza Tribunálu, zvláště pak bod 116 napadeného rozsudku, v němž Tribunál žalobu zčásti odmítl jako nepřijatelnou a zčásti zamítl jako neopodstatněnou.

1. K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 35 V první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že pochybil, když nesprávně vymežil škodnou událost zakládající tvrzenou nemajetkovou újmu.

- 36 V tomto ohledu navrhovatelé tvrdí, že Tribunál zkreslil jejich argumentaci, když měl za to, že jejich žaloba se týká pouze nemajetkové újmy, která jim měla vzniknout tím, že úřad OLAF předal sdělení ze dne 19. března 2003, a nikoli újmy vyplývající ze „široké medializace“ tohoto předání. Navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál zmýlil ve vymezení pochybení, která představují škodnou událost zakládající újmy, jejichž náhrad se domáhají.
- 37 V tomto ohledu z žaloby podané v prvním stupni podle navrhovatelů vyplývá, že se OLAF a Komise dopustily několika pochybení spočívajících zaprvé v tom, že se ve sdělení ze dne 19. března 2003, které zaslaly francouzským soudním orgánům, dopustily „křivého obvinění“, a zadruhé v tom, že podaly trestní oznámení s návrhem na náhradu újmy v adhezním řízení uvedené v bodě 17 tohoto rozsudku, což široce medializovaly a vydaly k tomu tiskovou zprávu, ve které úmyslně nechaly „uniknout“ informace vztahující se k tomuto sdělení a šířili v ní „pomlouvačné“ výroky. Právě kombinace těchto pochybení poškodila podle navrhovatelů čest a pověst H.-P. Charlota, ředitele společnosti Planistat Europe,.
- 38 Komise má za to, že argumentace navrhovatelů vyplývá z nesprávného výkladu napadeného rozsudku.

b) Závěry Soudního dvora

- 39 Nejprve je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí navrhovatelé, Tribunál neopomněl, že se dovolávali nemajetkové újmy, kterou utrpěli tím, že OLAF medializoval předání sdělení ze dne 19. března 2003. Z bodu 47 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že Tribunál zohlednil tuto tvrzenou nemajetkovou újmu, přičemž měl za to, že se jednalo o jednorázovou újmu, a že je tudíž promlčena na základě článku 46 statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i zásad vyplývajících z judikatury uvedených v bodech 34 a 35 tohoto rozsudku. Z toho vyplývá, že když navrhovatelé v první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýkají, že zkreslil jejich žalobu v prvním stupni, když nezohlednil tvrzenou nemajetkovou újmu způsobenou medializací uvedeného sdělení, je tato první část založena na nesprávném výkladu napadeného rozsudku, a musí být tudíž zamítnuta jako neopodstatněná.
- 40 Jelikož tedy uvedená první část musí být chápána tak, že vychází ze zkreslení argumentace navrhovatelů v tom smyslu, že Tribunál nezohlednil, že tvrzená újma byla způsobena předáním tohoto sdělení v kombinaci s jeho medializací, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod kasačního opravného prostředku nepřípustný (rozsudek ze dne 21. září 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a další v. Komise, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 162, jakož i citovaná judikatura).
- 41 Kasační opravný prostředek nesplňuje požadavky na odůvodnění vyplývající z výše uvedených ustanovení, jestliže se omezuje, aniž obsahuje argumentaci směřující specificky k identifikaci nesprávného právního posouzení, jímž je stížen napadený rozsudek či usnesení, na opakování nebo doslovné převzetí důvodů a argumentů, které již byly uplatněny před Tribunálem, včetně těch, které se opíraly o skutečnosti, které Tribunál výslovně odmítl. Takový kasační opravný prostředek je totiž ve skutečnosti návrhem, který směřuje k dosažení prostého nového přezkumu

žaloby podané k Tribunálu, což nespadá do pravomoci Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. dubna 2023, PL v. Komise, C-537/21 P, EU:C:2023:363, bod 125 a citovaná judikatura).

- 42 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když navrhovatelé tvrdí, že Tribunál v napadeném rozsudku prezentoval jejich argumentaci, kterou před ním uplatnili, nesprávně, nic to nemění na tom, že titíž navrhovatelé nepoukazují na žádné nesprávné právní posouzení vyplývající z této podle nich nesprávné prezentace jejich argumentace, kterým má být stížně uvedený rozsudek (obdobně viz rozsudek ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 59).
- 43 Konkrétně, jak správně poznamenala Komise, navrhovatelé nepředkládají žádný argument s cílem zpochybnit úvahy Tribunálu uvedené v bodě 47 napadeného rozsudku a připomenuté v bodě 39 tohoto rozsudku ani neuvádějí žádnou ze zásad vytyčených judikaturou a uvedených v bodech 34 a 35 napadeného rozsudku.
- 44 V důsledku toho je třeba první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zčásti odmítnout jako nepřipustnou a zčásti zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 45 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného posouzení, když dospěl k závěru, že ke škodné události zakládající tvrzenou majetkovou újmu došlo ukončením smluv uzavřených mezi společností Planistat Europe a Komisí v průběhu roku 2003, ačkoli ze žaloby v prvním stupni jasně vyplývá, že tato újma spočívala ve snížení hodnoty podílů této společnosti, jakož i v „ochromení“ a „kvazi zániku“ vzkvétajícího podniku, což bylo způsobeno pomlouvačným chováním OLAF a Komise. Uvedená újma jim podle jejich názoru vznikala průběžně na rozdíl od jednorázové újmy, kterou utrpěli v důsledku ukončení těchto smluv. Potvrzení usnesení vyšetřujícího soudce tribunal de grande instance de Paris (soud prvního stupně v Paříži) rozhodnutím Cour de cassation (kasační soud) ze dne 15. června 2016 o zastavení trestního stíhání stvrzujícím nevinu H.-P. Charlota podle navrhovatelů umožnilo *a posteriori* kvalifikovat toto pomlouvačné jednání jako „protiprávní“. Navrhovatelé tvrdí, že Tribunál měl posoudit jejich návrh na náhradu újmy uvedený v bodě 24 tohoto rozsudku zcela odlišně, zejména pokud jde o promlčení jejich žaloby proti Unii ve věci mimosmluvní odpovědnosti.
- 46 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

b) Závěry Soudního dvora

- 47 I když je pravda, že navrhovatelé v žalobě v prvním stupni tvrdili, že majetková újma, kterou měli utrpět, spočívala ve snížení hodnoty podílů společnosti Planistat Europe, jakož i v „ochromení“ a „kvazi zániku“ vzkvétajícího podniku, způsobených pomlouvačným jednáním OLAF a Komise, nic to nemění na tom, že podle samotného znění žaloby vyplynulo toto snížení hodnoty z pozastavení a poté ukončení smluv uzavřených mezi uvedenou společností a Komisí, jakož i z ukončení smluv uzavřených s jinými zákazníky. Nelze tedy mít za to, že Tribunál zkrátil

argumentaci navrhovatelů v tomto ohledu, takže v rozsahu, v němž vychází z údajného zkreslení argumentace navrhovatelů, musí být druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako neopodstatněná.

- 48 Kromě toho je třeba konstatovat, že pokud jde o ukončení smluv uzavřených mezi uvedenou společností a Komisí, navrhovatelé vytýkají Tribunálu pouze to, že měl v bodech 58 až 61 napadeného rozsudku za to, že jelikož tuto majetkovou újmu utrpěli jednorázově, je návrh na její náhradu promlčen, avšak v rozporu s judikaturou připomenutou v bodech 40 a 41 tohoto rozsudku neuvádějí, v čem jsou tyto úvahy stíženy nesprávným právním posouzením, přičemž v této části kasačního opravného prostředku opakováním argumentů uplatněných v prvním stupni usilují o dosažení nového přezkumu jejich žaloby před Tribunálem, takže tato část musí být odmítnuta jako nepřijatelná.
- 49 Pokud jde o majetkovou újmu vzniklou ukončením smluv uzavřených s ostatními zákazníky, je třeba připomenout, že v bodě 62 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že navrhovatelé nepředložili žádný důkaz, který by umožnil prokázat zejména přesný okamžik vzniku újmy.
- 50 Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že pokud Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, je Soudní dvůr na základě článku 256 SFEU jediný příslušný k přezkumu právní kvalifikace tohoto skutkového stavu a z něj vyvozených právních důsledků (rozsudek ze dne 14. října 2021, *NRW. Bank v. SRB*, C-662/19 P, EU:C:2021:846, bod 35 a citovaná judikatura). Posouzení skutkového stavu, s výhradou případu zkreslení důkazů předložených Tribunálu, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudek ze dne 25. března 2021, *Deutsche Telekom v. Komise*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 68 a citovaná judikatura).
- 51 Vzhledem k tomu, že navrhovatelé netvrdí nic o zkreslení skutkového stavu nebo důkazů, musí být jejich argumentace v tomto ohledu rovněž odmítnuta jako nepřijatelná.
- 52 Druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zčásti zamítnout jako neopodstatněnou a zčásti odmítnout jako nepřijatelnou.
- 53 V důsledku toho je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout v plném rozsahu.

B. K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 54 Druhý důvod kasačního opravného prostředku, kterým navrhovatelé namítají nesprávné právní posouzení vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie, se dělí na tři části, z nichž první v podstatě vychází z pochybení, kterého se měl dopustit Tribunál v souvislosti s protiprávností pomlouvačného jednání OLAF a Komise ve vztahu k navrhovatelům, druhá z pochybení týkajícího se protiprávnosti jednání OLAF, jelikož i přes neexistenci dostatečných nepřímých důkazů předal francouzským orgánům informace týkající se skutků s možnou trestněprávní kvalifikací, a třetí z pochybení týkajícího se protiprávnosti jednání Komise.

1. K první výtku druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 55 V rámci první výtky druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že se OLAF nedopustil pochybení tím, že francouzským soudním orgánům předal informace týkající se skutků s možnou trestněprávní kvalifikací.
- 56 Kromě toho navrhovatelé v podstatě tvrdí, že k dotčené protiprávnosti došlo proto, že OLAF porušil povinnost řádné péče a že mu přísluší ověřovat informace, které předává vnitrostátním orgánům.
- 57 Navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál v bodech 82 až 92 napadeného rozsudku dopustil pochybení, když měl za to, že z článku 10 a bodu 13 odůvodnění nařízení č. 1073/1999 vyplývá, že OLAF je oprávněn obrátit se na soudní orgán, a to i před ukončením vnějšího vyšetřování, má-li za to, že disponuje informacemi nebo materiály, které mohou odůvodnit zahájení soudního vyšetřování nebo představovat důkazy užitečné pro takové vyšetřování. V tomto ohledu Tribunál v bodě 88 napadeného rozsudku uvedl, že OLAF měl již dne 19. března 2003 k dispozici informace nebo důkazy umožňující mít za to, že se jedná o skutky s možnou trestněprávní kvalifikací. Tribunál v bodech 90 a 91 uvedeného rozsudku dospěl podle nich k nesprávnému závěru, že se OLAF nedopustil žádného pochybení, a zejména že neporušil ani zásadu řádné správy, ani zásadu dodržení přiměřené lhůty.
- 58 Předáním nepravdivých informací francouzským orgánům OLAF podle navrhovatelů nepostupoval s dostatečnou opatrností, čímž porušil povinnost ověřovat si údaje, a tudíž i zásadu řádné správy.
- 59 Komise tvrdí, že první výtku druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zčásti odmítnout jako zjevně nepřípustnou a zčásti zamítnout jako neopodstatněnou.
- 60 Podle Komise navrhovatelé usilují o nový přezkum skutkového stavu, avšak nenamítají, že došlo k jeho zkreslení, ani neurčují nesprávné právní posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit.
- 61 Pokud jde o věc samou, Komise tvrdí, že argumenty předložené navrhovateli nejsou opodstatněné. Co se týče posouzení Tribunálu, podle kterého měl OLAF ke dni, kdy předal sdělení ze dne 19. března 2003, k dispozici dostatečné informace, aby tak učinil, Tribunál v bodech 87 a 89 napadeného rozsudku podle Komise správně zohlednil zaprvé skutečnost, že informace obsažené v tomto sdělení byly výsledkem vyšetřování zahájeného v průběhu roku 1999 na základě auditní zprávy vypracované Eurostatem, a zadruhé skutečnost, že vyšetřování OF/2002/0510 představovalo vnější složku vnitřního vyšetřování IO/2000/4097.
- 62 Kromě toho podle Komise skutečnost, že francouzské soudy dospěly k jinému závěru než OLAF, nemůže zpochybnit vyšetřování OLAF a neumožňuje sama o sobě prokázat, že se OLAF vůči navrhovatelům dopustil pochybení, které představovalo porušení zásady řádné správy.

b) Závěry Soudního dvora

1) K přípustnosti

- 63 Je třeba konstatovat, že i když některé argumenty předložené na podporu první výtky druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku mohly být uplatněny v jasnější podobě, nic to nemění na tom, že jejich cílem je v podstatě zpochybnit nikoli posouzení skutkového stavu, které provedl Tribunál, jako takové, nýbrž závěr Tribunálu, že zjištěný skutkový stav neumožňoval mít za to, že se OLAF dopustil pochybení, když francouzským soudním orgánům předal informace; jinými slovy mají zpochybnit právní kvalifikaci tohoto skutkového stavu provedenou Tribunálem. V souladu s judikaturou připomenutou v bodě 50 tohoto rozsudku je přitom právní kvalifikace skutkového stavu právní otázkou, kterou lze vznést v rámci kasačního opravného prostředku a která spadá do přezkumné pravomoci Soudního dvora.
- 64 Je tudíž třeba mít za to, že první výtka druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku je přípustná.

2) K věci samé

- 65 V rámci první výtky druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že OLAF neporušil zásadu řádné správy tím, že informoval francouzské soudní orgány před tím, než dokončil zprávu v návaznosti na vnější vyšetřování.
- 66 V tomto ohledu je třeba připomenout, že mezi podmínky pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU patří požadavek na dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům (rozsudek ze dne 30. května 2017, *Safa Nicu Sepahan v. Rada*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 29).
- 67 O takové porušení se jedná, když dotyčný orgán zjevně a závažným způsobem překročil meze své posuzovací pravomoci. Skutečnosti, ke kterým je třeba v tomto ohledu přihlídnout, jsou stupeň jasnosti a přesnosti porušeného pravidla, jakož i rozsah prostoru pro uvážení, který toto pravidlo ponechává unijnímu orgánu (rozsudek ze dne 30. května 2017, *Safa Nicu Sepahan v. Rada*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 30 a citovaná judikatura).
- 68 Jak připomněla generální advokátka v bodě 42 svého stanoviska, právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny zahrnuje povinnost řádné péče unijní správy, která musí jednat s péčí a opatrností, přičemž nesplnění této povinnosti představuje porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2008, *Masdar (UK) v. Komise*, C-47/07 P, EU:C:2008:726, body 91 až 93].
- 69 Pokud jde konkrétně o důsledky zásady řádné správy a v ní obsažené povinnosti řádné péče, z čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1073/1999 ohledně možnosti OLAF předat informace vnitrostátním soudním orgánům vyplývá, že OLAF „může [...] kdykoli předat příslušným orgánům dotčených členských států informace získané při vnějších vyšetřováních“.
- 70 Z bodu 1 odůvodnění tohoto nařízení rovněž vyplývá, že tato možnost musí být uplatňována s ohledem na cíle ochrany finančních zájmů Unie a boje proti podvodům a jakékoli jiné nedovolené činnosti poškozující finanční zájmy Unie.

- 71 Podle bodu 5 odůvodnění uvedeného nařízení se působnost OLAF týká kromě ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Unie před nedovoleným jednáním, které by mohlo vést k správnímu nebo trestnímu stíhání. Právě za účelem dosažení těchto cílů tedy OLAF provádí vnitřní a vnější vyšetřování, jejichž výsledky jsou podle článku 9 téhož nařízení uváděny ve zprávě o vyšetřování, která se předává podle odstavců 3 a 4 tohoto článku příslušným orgánům členských států v případě vnějšího vyšetřování, nebo dotčenému orgánu, subjektu, úřadu nebo agentuře v případě vnitřního vyšetřování.
- 72 V tomto ohledu z odstavce 2 uvedeného článku vyplývá, že zprávy vypracované OLAF „představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné“.
- 73 Z toho vyplývá, jak potvrzuje bod 13 odůvodnění nařízení č. 1073/1999, že závěry vyšetřování OLAF obsažené v závěrečné zprávě nemohou vést k zahájení soudního řízení automaticky, jelikož příslušné orgány mají volnost při rozhodování o tom, jaký postup bude po takové zprávě následovat, a jsou tedy jedinými orgány oprávněnými přijímat rozhodnutí, jimiž by bylo dotčeno právní postavení osob, proti nimž uvedená zpráva doporučila taková řízení zahájit.
- 74 Jak uvedla generální advokátka v bodě 45 svého stanoviska, důkazy předložené OLAF mohou být totiž doplněny a prověřeny vnitrostátními orgány, které disponují rozsáhlejšími vyšetřovacími pravomocemi než tento úřad.
- 75 Z výše uvedených úvah vyplývá, že i když má OLAF nejen možnost, ale i povinnost předat příslušným vnitrostátním orgánům, včetně soudních, i před ukončením svého vyšetřování a vypracováním závěrečné zprávy, veškeré relevantní informace, které mohou odůvodnit přijetí opatření těmito orgány, včetně zahájení přípravného řízení, nic to nemění na tom, jak v podstatě v bodě 47 svého stanoviska uvedla generální advokátka, že při rozhodování o takovém předání musí OLAF zohlednit povinnost řádné péče uvedenou v bodě 68 tohoto rozsudku a postupovat s určitou obezřetností, jelikož jedná nikoliv jako „jakýkoli oznamovatel“, nýbrž jako úřad s vyšetřovacími pravomocemi, a k předání informací dochází mezi dvěma orgány s takovými pravomocemi. To platí tím spíše, že předložení věci vnitrostátním orgánům může sloužit jako základ pro zahájení soudních, civilních i trestních řízení.
- 76 Z toho vyplývá, že za účelem dodržení povinnosti řádné péče se OLAF musí před předáním informací vnitrostátním orgánům na základě nařízení č. 1073/1999 ujistit v souladu s bodem 10 odůvodnění tohoto nařízení, že informace, které hodlá předat, jsou dostatečně věrohodné a pravděpodobné a mohou odůvodnit přijetí opatření spadajících do pravomoci těchto orgánů, včetně případného zahájení soudního vyšetřování.
- 77 Z toho vyplývá, jak uvedla generální advokátka v bodě 49 svého stanoviska, že má-li Tribunál jako v projednávané věci určit, zda OLAF dodržel povinnost řádné péče, pokud jde o předávání informací vnitrostátním orgánům, musí ověřit, že OLAF měl v okamžiku takového předání k dispozici více důkazů než jen pochybností, aniž je vyžadováno, aby se jednalo o nezvratné důkazy, které již nevyžadují vyšetřovací úkony.
- 78 V projednávané věci tedy Tribunálu příslušelo zaprvé ověřit věrohodnost a obsah informací nebo důkazů obsažených ve sdělení ze dne 19. března 2003, jakož i úmysl, s nímž došlo k předání těchto informací nebo důkazů francouzským soudním orgánům, a zadruhé určit, zda uvedené informace nebo uvedené důkazy mohly odůvodnit zahájení soudního vyšetřování nebo představovat důkazy

užitečné pro takové vyšetřování. Za tímto účelem bylo na Tribunálu, aby prokázal, že OLAF měl k dispozici dostatečně přesné věcné důkazy o tom, že existovaly věrohodné důvody umožňující mít za to, že předané informace obsahují popis skutků s možnou trestněprávní kvalifikací.

- 79 V bodě 87 napadeného rozsudku přitom Tribunál konstatoval zaprvé, že ze sdělení ze dne 19. března 2003 vyplývá, že informace v něm obsažené vyplynuly z vyšetřování zahájeného na základě zprávy interního auditu Eurostatu ze září 1999, tedy vypracované přibližně tři a půl roku před sdělením, a zadruhé, že sdělení vymezilo institucionální rámec, v němž vyšetřování probíhalo, popsalo pozadí skutků, jichž se vyšetřování týkalo počínaje vytvořením sítě *datashops* v letech 1995 a 1996, objasnilo finanční vztahy v rámci této sítě a podrobně uvedlo zjištění, k nimž vyšetřování vedlo. V bodě 88 napadeného rozsudku učinil Tribunál závěr, že OLAF již měl k datu 19. března 2003 k dispozici informace nebo důkazy, které umožňovaly mít za to, že se jedná o skutky s možnou trestněprávní kvalifikací.
- 80 Tribunál přitom neověřil věrohodnost ani obsah informací a důkazů obsažených ve sdělení ze dne 19. března 2003, ani úmysl, s nímž došlo k předání těchto informací nebo důkazů francouzským soudním orgánům, ani to, zda uvedené informace nebo uvedené důkazy mohly odůvodnit zahájení soudního vyšetřování nebo představovat důkazy užitečné pro takové vyšetřování. V tomto rozsahu se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení.
- 81 První výtce druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba vyhovět.

2. K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 82 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé tvrdí, že Tribunál měl uznat, že se OLAF a Komise dopustily křivého obvinění, které spadá pod pojem „pomluva“ a ve 25 z 27 zemí Unie představuje jak trestný čin, tak občanskoprávní delikt. Tribunál se podle nich dopustil tohoto pochybení tím, že měl v bodech 74 a 76 napadeného rozsudku za to, že navrhovatelé svoje tvrzení o křivém obvinění opřeli o ustanovení francouzského trestního práva, judikaturu francouzských soudů, jakož i francouzskou právní nauku. Podle navrhovatelů měl Tribunál posoudit jejich argumenty ve světle práva na soukromý život zakotveného v článku 7 Listiny a práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny. V tomto ohledu navrhovatelé citovali vnitrostátní judikaturu týkající se křivého obvinění pouze jako příklad, aby prokázali, že takový delikt porušuje obecné zásady společné právním řádům členských států.
- 83 Komise se domnívá, že tyto argumenty jsou nepřijatelné, protože nebyly uplatněny v prvním stupni. Podle Komise navrhovatelé v rámci žaloby před Tribunálem tvrdili, že došlo ke křivému obvinění, přičemž výslovně odkázali na francouzský code pénal (trestní zákoník) a související vnitrostátní judikaturu. V jejich žalobě se neobjevily žádné argumenty týkající se pomluvy, která by byla v rozporu s obecnou zásadou unijního práva. Kromě toho má Komise za to, že v žalobě nebylo možné identifikovat žádnou argumentaci týkající se pomluvy v rozporu s ustanovením nebo obecnou zásadou unijního práva. V každém případě jsou uvedené argumenty podle Komise neopodstatněné, jelikož křivé obvinění se vyznačuje nepravdivostí uváděných skutků a pomlouvačným úmyslem oznamovatele, což navrhovatelé v projednávané věci neprokázali.

b) Závěry Soudního dvora

- 84 Pokud jde o přípustnost první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že umožnit účastníku řízení, aby vnesl důvod, který nevznel před Tribunálem, poprvé až před Soudním dvorem, jehož pravomoc je v rámci kasačního opravného prostředku omezená, by znamenalo umožnit mu, aby Soudnímu dvoru předložil spor širšího rozsahu, než byl spor, který projednával Tribunál. V rámci kasačního opravného prostředku je totiž pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů projednávaných před Tribunálem (rozsudek ze dne 27. dubna 2023, Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo v. Komise, C-492/21 P, EU:C:2023:354, bod 100 a citovaná judikatura).
- 85 V projednávané věci je však třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, navrhovatelé v žalobě v prvním stupni tvrdili, že křivé obvinění způsobené dotčeným předáním informací francouzským soudním orgánům bylo doprovázeno pomlouvačným tvrzením vzhledem k úniku informací o tomto předání do tisku a že v této souvislosti výslovně poukázali na porušení zejména práva na řádnou správu, které je zakotveno v článku 41 Listiny, jakož i na porušení práva na obhajobu, práva na presumpci nevinu a povinnosti důvěrnosti, která Listina rovněž zakotvuje.
- 86 Tvrzení Komise týkající se přípustnosti první části druhého kasačního opravného prostředku je tudíž třeba odmítnout.
- 87 Pokud jde o opodstatněnost první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že Tribunál v bodě 74 napadeného rozsudku konstatoval, že se navrhovatelé opírali o ustanovení francouzského trestního práva, judikaturu francouzských soudů, jakož i francouzskou právní nauku v této oblasti. Tribunál v bodě 75 napadeného rozsudku uvedl, že ačkoli unijní soudy mají výlučnou pravomoc rozhodovat o žalobách na náhradu újmy přičitatelné unijním orgánům, výklad a právní rámec navrhovateli uváděných skutků ve francouzském trestním právu nespadá do pravomoci unijního soudu. Za těchto okolností Tribunál v bodě 76 napadeného rozsudku zamítl argumenty navrhovatelů vycházející z křivého obvinění jako irelevantní.
- 88 Jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 83 svého stanoviska, tyto úvahy Tribunálu vycházejí ze zjevně nesprávného výkladu žaloby v prvním stupni. Ze žaloby totiž vyplývá, jak již bylo uvedeno v bodě 85 tohoto rozsudku, že se navrhovatelé na podporu své argumentace vycházející z protiprávnosti jednání OLAF a Komise vzhledem ke křivému obvinění dovolávali obecných zásad unijního práva, zejména práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny. Ačkoli se navrhovatelé na podporu této argumentace dovolávali francouzského práva, jednalo se zjevně pouze o příklad.
- 89 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když uvedenou argumentaci zamítl jako irelevantní.
- 90 Proto je třeba první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.
- 91 V důsledku toho je třeba, aniž je nutné zkoumat druhou výtku druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku a třetí část uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku, ani třetí důvod kasačního opravného prostředku, zrušit napadený rozsudek

v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl žalobu v té části, v níž zněla na náhradu nemajetkové újmy, kterou měl H.-P. Charlot utrpět v důsledku zahájení trestního řízení proti němu před francouzskými soudními orgány. Ve zbývající části musí být kasační opravný prostředek zamítnut.

VI. K vrácení věci Tribunálu

- 92 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 93 V projednávané věci, jak bylo konstatováno v rámci přezkumu první výtky druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, se Tribunál v bodech 82 až 92 a 104 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezkoumal věrohodnost a obsah informací a důkazů obsažených ve sdělení ze dne 19. března 2003 ani úmysl, se kterým došlo k předání těchto informací nebo důkazů francouzským soudním orgánům, ani to, zda uvedené informace nebo uvedené důkazy mohly odůvodnit zahájení vyšetřování trestného činu nebo představovat důkazy užitečné pro takové vyšetřování. Kromě toho z přezkumu první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku vyplývá, že se Tribunál v bodech 74 až 76 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když odmítl jako irelevantní argumentaci navrhovatelů vytykající OLAF a Komisi, že se dopustily křivého obvinění.
- 94 V napadeném rozsudku přitom Tribunál dospěl k závěru, že nedošlo k dostatečně závažnému porušení normy unijního práva, aniž zkoumal ostatní kumulativní podmínky, které jsou nezbytné ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. dubna 2007, Holcim (Deutschland) v. Komise, C-282/05 P, EU:C:2007:226, bod 57, a ze dne 10. září 2019, HTTS v. Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 108].
- 95 Za těchto okolností má Soudní dvůr za to, že projednávaný spor týkající se nároku na náhradu nemajetkové újmy, kterou měl H.-P. Charlot utrpět v důsledku zahájení trestního řízení proti němu před francouzskými soudními orgány, je v takovém stavu, který nedovoluje rozhodnout ve věci samé, a že věc musí být vrácena Tribunálu, aby mohl znovu posoudit, zda došlo k dostatečně závažnému porušení pravidla unijního práva, které zakládá mimosmluvní odpovědnost Unie. Pokud zjistí, že k takovému porušení došlo, posoudí ostatní podmínky nezbytné pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie.

VII. K nákladům řízení

- 96 Vzhledem k tomu, že se věc vrací Tribunálu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 6. dubna 2022, Planistat Europe a Charlot V. Komise (T-735/20, EU:T:2022:220), se zrušuje v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl žalobu v té části, která zněla na náhradu nemajetkové újmy, kterou měl Hervé-Patrick Charlot utrpět v důsledku zahájení trestního řízení vůči jeho osobě před francouzskými soudními orgány.

2) Ve zbývající části se kasační opravný prostředek zamítá.

3) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.

4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Regan

Csehi

Ilešič

Jarukaitis

Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. ledna 2024.

vedoucí soudní kanceláře

A. Calot Escobar

předseda pátého senátu

E. Regan